

ОЗНАКИ ЗНАМЕНІЯ ВРЕМЕНИ ЧАСУ

№ 4 (109) 2019

**Заповіді
успіху
та щастя**
С. 4

Скрытые
сокровища С. 16

Хто автор
Біблії? С. 26

Успешный
брак С. 31

СЛОВО РЕДАКТОРА

Хтось підрахував, що у світі налічується 35 мільйонів різноманітних законів. У різних країнах ставлення до них неоднозначне, і діють вони, на жаль, не всюди. Чимало людей взагалі вважає, що закони для того й існують, аби їх якимось чином обминути.

Ставлення християн до Закону Божого теж неоднозначне. Деякі віруючі вважають, що Божа людина й Божий Закон неподільні, тобто благочестя передбачає послух Законові. Інші християни стверджують, що вони насолоджуються благодаттю, а не Законом.

Яким було ставлення Христа до Закону? Чи не обмежує Закон нашу свободу? Чи важливо дотримуватися його? Поміркуймо над цими запитаннями.

Не існує іншого критерію для визначення гріха, окрім морального Божого Закону. Закон не може зняти з нас гріх, а тільки Христос, Котрий прийшов для того, аби звільнити нас від осуду Закону, а не від самого Закону.

Ми не можемо заслужити спасіння нашими добрими ділами або ретельним дотриманням Десяти Заповідей. Послух – це плід нашого спасіння в Христі. Це зовнішній вияв глибокої вдячності Богові у відповідь на Його незбагненну любов.

Віруючі, котрі розуміють, як високо Христос цінував Закон і підносив його у Своєму житті, охоче наслідуватимуть Його в цьому.

Усі накази, поради, рекомендації Господні, а особливо Його Закон – це не свавільні заборони. Їхня єдина велична мета – благословення, добробут, щастя, радість, тобто справжній успіх Божих дітей.

Живіть і зростаєте щоденно в Господі, досліджуючи Його Святе Письмо. Дозвольте Богу наповнити вас Своїм Духом, аби Він привів вас до брам Небесної Вітчизни.

2 Слово редактора**3 Зміст****4 Заповіді успіху та щастя**

У чому причина поширення таких негативних явищ, як злочинність та корупція? Від чого обезпечують Божі Заповіді? Чи може їх виконання приносити радість і щастя?

8 «Ти віриш Мені?»**10 Учитесь жити верой****12 Несостоявшиеся боги**

В древние времена логическим результатом идолопоклонства был политеизм – верование в существование многих богов. Люди придумывали все больше богов, поскольку не могли представить, что достаточно единого Бога, Который способен позаботиться обо всем.

15 Добрі та лукаві слова**16 Скрытые сокровища****18 Господні кари**

Невже Бог так легко насилає біди на Своє творіння? Хіба Йому байдуже, що страждають невинні? Такі запитання виникають у багатьох. На жаль, часто різні висловлювання наших сучасників спотворюють уявлення про Бога, показуючи Його тираном, унаслідок чого багато хто відвертається від Нього й Біблії, вважаючи Його несправедливим і мстивим.

22 Зміна курсу

Будь упевнений: Бог любить, які б урагани не стрясли твоє життя. Прийми застереження від Господа, обміркуй його і зміни шлях. Пам'ятай:

«Хто любить навчання, той любить пізнання, а хто докір ненавидить, той нерозумний».

23 Спокійний сон**24 Божьи патенты****25 Красота растений****26 Хто автор Біблії?**

Через те, що Біблію писали близько сорока осіб упродовж 1500 років, у багатьох виникають запитання: хто ж її автор? Наскільки Біблія є богонатхненною книгою? Чи правильно посилалися в питанні біблійного канону на рішення церковних соборів і постанов?

29 Шанс исправить свою эпитафию**31 Успешный брак****34 Полезен ли алкоголь в малых количествах?****36 Вино в Біблії**

Христос не суперечить Своему вченню. Непереброджене вино, яке Він запропонував гостям на весіллі, було корисним відсвіжувальним напоєм, що сприяв здоровому апетиту.

37 Мова зірок**39 Что-то взамен на ничто****42 В чем польза высокой температуры?****44 ГРВИ****46 Релігійні діячі минулого про Декалог**

**Відповідальний за випуск
директор видавництва**
Василь Джулай

Головний редактор
Лариса Качмар

Відповідальний редактор
Інна Джердж

Редакційна колегія:
С. В. Носов
В. С. Велечук
Г. М. Безкровний

Богословська експертиза:
Ігор Корещук

Коректура:
Інна Джердж
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка:
Артур Аптер

Фотографія:
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк:
Тамара Грицьок

lifesource.com.ua

Реєстраційне свідоцтво
№ 51 KB від 10 вересня 1993 р.
Формат 60x84 1/8.
Папір крейдований.
Офсетний друк.
Ум. друк. арк. 5.
Наклад 2100 прим.

Адреса редакції:
04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
Телефон: 467-50-68

© 2019, журнал
«Ознаки часу»

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

ЗАПОВІДІ УСПІХУ ТА ЩАСТЯ

У чому причина поширення таких негативних явищ, як злочинність та корупція? Від чого убезпечують Божі Заповіді? Чи може їх виконання приносити радість і щастя?

18 грудня 2010 року ЗМІ повідомили про американську жінку, якій не притаманне відчуття страху. Їй на близькій відстані демонстрували змії і павуків, показували фільми жахів і закривали в будинку з «химерами», однак жінка не відчувала страху. Учені пояснили це тим, що в її мозку відсутнє «мигдалеподібне тіло». Експерименти показали, що видалення мигдалеподібного

тіла робить тварин безстрашними. Керівник групи дослідників Джастін Фейнштейн писав: «Через відсутність мигдалеподібного тіла ця жінка втратила здатність оцінювати небезпеку, котра їй загрожує, а отже, й уникати її». Отож повна відсутність страху – це не перевага, як може здаватися.

З іншого боку, сьогодні страх огортає багатьох людей, оскільки вбивства на замовлення, тероризм, викрадання людей, пограбування немовби стали звичним явищем у суспільстві. Чимало людей вважає, що високий рівень злочинності пов'язаний із уседозволеністю. Цілі покоління зростали без високоморального зразка. То й не дивно, що нині для багатьох підлітків не існує нічого святого, вони ні в що

і ні в кого не вірять. Навіть у власній родині діти бачать зраду, сварки, п'янство, які залишають глибокий відбиток у дитячих душах на все життя.

Як почуватися впевнено? Страх зростає внаслідок беззаконного життя. Уникайте такого зла.

Проте Біблія говорить, що ми не завжди спроможні розрізнити добро і зло, оскільки останнє нерідко замасковане: **«Буває, дорога людині здається простою, та кінець її – стежка до смерти» (Прип. 14:12).** Що допоможе розібратися в цих питаннях?

▷ ЧИ ПОТРІБНІ ЗАКОНИ?

Закон зміцнює суспільство, адже справжня свобода та безпека громадян полягає у виконанні законів. Тому Творець не залишив людство без мудрого керівництва. Він дав Закон моралі, який є захисною огорожею нашого щастя. Соціологи підраховали, що люди створили понад 35 мільйонів законів для різних сфер життя. Богу ж знадобилося всього 240 слів, щоб охопити всі аспекти морального життя людини.

▷ ДЕСЯТЬ БОЖИХ ЗАПОВІДЕЙ ВИХІД 20:1-17

1

Перша заповідь: «І Бог промовляв усі слова оці, кажучи: „Я – Господь, Бог твій, що вив тебе з єгипетського краю з дому рабства. Хай не буде тобі інших богів передо Мною!» (Вихід 20:1-3).

Бог єдиний. Тому політеїзм (багатобожність) не може бути Божественною релігією. Не існує бога води, вогню чи плідності, лише Господь, Котрий створив усе й усім керує.

Радість, мир та щастя з'являться лише тоді, коли Творець посяде відповідне місце в нашому житті. Адже Він спроможний подарувати нашому серцю безумовне кохання до наших дружин та чоловіків, навчити нас по-справжньому любити дітей і будувати міцну дружбу, засновану не на корисливих мотивах, і служити всім навколо.

2

Друга заповідь: «Не роби собі різьби і всякої подоби з того, що на небі вгорі, і що на землі долі, і що в воді під землею. Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я – Господь, Бог твій» (в. 4, 5).

Створене руками людини, що стало предметом поклоніння, Бог називає ідолопоклонством. Заповідь забороняє поклоніння будь-яким зображенням, кам'яним та залізним статуям. У Святому Письмі поклоніння не приймають ані ангели (Об'яв. 19:10; 22:9), ані апостоли (Дії 10:25-26; 14:8-15). Єдиний Бог гідний поклоніння (Матв. 4:10).

3

Третя заповідь: «Не призывай Імення Господа, Бога твого, надаремно, бо не помилує Господь того, хто призиватиме Його Імення надаремно» (в. 7).

Ця заповідь оберігає святість Божого Імені. Чи не зауважуємо ми за ▶

собою недоречного вживання Імені Господа? Інколи, вживаючи алкоголь, люди вигукують: «Дай, Боже!». Бог не може схвалювати це! Крім того, в оригіналі тексту вжите дієслово *наса*, що означає «носити», тому буквально ця заповідь може звучати так: «Не носи Імені Господа твого надаремно!». Будь християнином, а не просто називайся!

4

Четверта заповідь: «Пам'ятай день суботній, щоб святити його! Шість день працєю і роби всю працю свою, а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невілниця твоя, і худоба твоя, і прихोцько твій, що в брамах твоїх. Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому поблагословив Господь день суботній і освятив його» (в. 8-11).

Крім щоденного єднання з Богом, Господь відділив особливий день для спілкування з нами – суботу, яку благословив, освятив і звелів цього дня відпочити від праці, як і Він після шести днів творіння. Творець заснував суботу ще в Едені й дав її усьому людству.

5

П'ята заповідь: «Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі, яку Господь, Бог твій, дає тобі!» (в. 12).

Любов до Бога та повага до ближніх починається з того, як батьки навчили дитину поважати себе та старших. Скільки б ми не вимагали поваги до себе, наші діти ставитимуться до нас так, як ми ставимося до своїх батьків у літах.

6

Шоста заповідь: «Не вбивай!» (в. 13).

Ця заповідь оберігає найдорожче, що дароване нам Богом, – життя. Більшість із нас ніколи нікого не вбивала. Проте є різні способи вбивства. Наукові дослідження показали, що склад слини в людини, котра навіжено кричала та була вкрай розлюченою, містить отруту. Коли цю отруту зі слиною підмішали в корм морської свинки, вона в муках померла. Скільки ж отрути можемо ми виливати на інших і скільки її ще залишається всередині?! Вона роз'їдає нас ізсередини. Ось чому апостол Іван людину, котра плекає ненависть, прирівнює до вбивці (1 Івана 3:15).

7

Сьома заповідь: «Не чини перелюбу!» (в. 14).

Ця заповідь оберігає святість та недоторканність кордонів шлюбу. Наше століття – це вік розпусти! Якщо вільне співжиття таке прогресивне, якщо воно є кращим за чисті стосунки, то чому ж більшість голлівудських зірок, усе випробувавши, не може влаштувати щасливе сімейне життя? Бо безліч неупорядкованих статевих стосунків спалили в душі чисте та святе, перетворивши серце

на пустелю. Ще в раю Бог передбачив одного чоловіка для однієї дружини – і це Божий ідеал, котрий сприяє щастю.

8

Восьма заповідь: «Не кради!» (в. 15).

Дехто думає, що злодій – це той, хто краде мільйони.

Як повідомляє видання *Der Westen*, 8 серпня 2011 року прокуратура німецького міста Бонн виявила в гаражі підприємниці, що займалася орендою й обслуговуванням громадських туалетів, десятки мішків, набитих дрібними монетами вартістю від 1 до 50 євроцентів на суму 40 тисяч євро, які вона роками накопичувала й приховувала від оподаткування. Сама підприємниця їздила на машині класу люкс і жила у фешенебельному кварталі Бонна. Виявляється, усе починається з малого – із дрібної монетки.

У сучасному світі люди зневажливо ставляться до чесності, бо впевнені в тому, що крадуть усі. Вони обурюються щодо дій тих, хто краде мільйони, не розуміючи, що дрібна крадіжка – теж зло. Злодійство не може бути виправданим за жодних обставин, навіть якщо ми вважаємо, що крадіжкою повертаємо частину свого.

9

Дев'ята заповідь: «Не свідкуй неправдиво на свого ближнього!» (в. 16).

Помістивши цю заповідь у Своєму Законі, Бог хотів показати важливість кожного слова. Ісус говорить:

«Кажу ж вам, що за кожне пусте слово, що люди скажуть, відповідатимуть судного дня; бо за словами своїми будеш оправданий, і за словами своїми будеш осуджений» (Матв. 12:36, 37).

Жодна неправда не може бути виправдана добрими намірами. Не існує ситуацій, у яких Бог міг би виправдати обман.

10

Десята заповідь: «Не жадай дому ближнього свого. Не жадай жони ближнього свого... ані всього, що ближнього твого» (в. 17).

Давньоєврейське слово *хам'ад* означає «чогось палко бажати». Десята заповідь вказує на гріх заздрості, що з'їдає серця мільйонів людей. Чому коять вбивства та крадуть? Бо заздрять доброму життю й не хочуть працювати, а прагнуть швидко заволодіти майном. Чому чинять перелюб? Тому що через заздрість чужа дружина здалася привабливішою, ніж своя.

Божі заповіді – це не обмеження свободи, а Божа огорожа, яка стоїть на дорогах, щоб автомобіль нашого життя не зірвався в прірву. Наше щастя пов'язане з тим, наскільки ми вірні Божому Заповіду, оскільки Господь говорить: **«О, коли б ти прислухувався до Моїх заповідей, то був би твій спокій, як річка, а твоя справедливість, немов морські хвилі!» (Ісаї 48:18).** Якщо ви відчуваєте, що втратили в серці мир, прийдіть до Христа. Він дарує спокій, силу та принципи для духовних перемог.

Напевно, усім відомий Ніагарський водоспад, що в Північній Америці. Потужність водних потоків цього водоспаду досягає 1833 кубометрів за секунду.

16 червня 2012 року 33-річний Нік Валленда, знаменитий канатоходець (у сьомому поколінні династії циркових акробатів), першим за 128 років перетнув Ніагарський водоспад на 50-метровій висоті (протяжністю 500 метрів). Цю відстань канатоходець подолав за 40 хвилин. Кінці троса були закріплені на території двох держав – США, штату Нью-Йорк, і Канади, провінції Онтаріо.

За канатоходцем стежили понад 13 мільйонів телеглядачів, зокрема його дружина та троє дітей.

Уявіть собі ситуацію, що він звернувся б до натовпу із запитанням:

– Чи вірите ви, що я ще раз пройду по цьому канату?!

Усі глядачі, мабуть, одноставно вигукнули б:

– Так! Так, віримо!

І тоді Нік Валленда несподівано запропонував би:

– Якщо вірите, то хто з вас готовий сісти мені на плечі й разом зі мною перейти на протилежний берег?

Мабуть, запанувала б мертва тиша – і тільки вода продовжувала б тектати...

Таким чином, теоретична віра відрізняється від практичної християнської довіри Богові.

Господь запитує: «Чи віриш ти Мені? А чи цілком довіряєш? То не просто вигукуй про це на кожному перехресті, а дозволь Мені на власних плечах перенести тебе на інший берег. Ти можеш Мені вірити, оскільки Я здійснив цю переправу в житті багатьох, хто повністю Мені довірився».

УЧИТЕСЬ ЖИТЬ ВЕРОЙ

Джордж Мюллер, проповедник Евангелия и миссионер в Англии во второй половине 1800-х годов, известен своей уникальной верой и доверием Богу в восполнении еже-дневных нужд. Он работал и заботился о тысячах сирот.

Будучи проповедником, Мюллер путешествовал по сельской местности и, посещая прихожан, интересовался, сколько времени они проводят с Богом. Он был обескуражен, потому

что в большинстве случаев получал ответ: «Какое еще время с Богом? Разве не знаете, что нам приходится работать по четырнадцать часов в день, чтобы наши семьи не голодали?»

Глубоко убежденный в том, что Бог является единственным, Кто может восполнить все наши нужды, Мюллер оставил оплачиваемое служение пастора и попросил Бога использовать его как свидетельство, чтобы показать миру: если мы на первое место ставим Господа, Он даст все необходимое. Сделав первый шаг веры, он

ни с кем не делился своими нуждами, кроме Бога. В результате Господь начал отвечать на его молитвы веры и посылать все, в чем он нуждался. Имея веру, Мюллер открывал приюты. Он заботился о тысячах сирот, не имея при этом гарантированных ежемесячных выплат.

Иногда бывало так, что Мюллер не знал, откуда появится еда на конкретный день. И в таком неведении он находился даже до того момента, когда дети садились за стол. И вдруг раздавался стук в дверь, и кто-то приносил еду. Господь всегда давал все необходимое.

Жизнь Мюллера была мощным свидетельством силы молитвы. Позже он рассказывал о как минимум пятидесяти тысячах конкретных молитв, на которые он получил ответы.

За время его жизни через его руки прошло больше семи миллионов долларов (около семидесяти двух по сегодняшнему курсу США), которые помогли сиротам удовлетворить их нужды. И ни один доллар не был получен по его личной просьбе, адресованной какому-либо человеку; все деньги были непосредственным ответом на молитву.

Когда Мюллера спрашивали о секрете силы молитвы, он сказал:

«В моей жизни был день, когда я в буквальном смысле умер». Когда он отвечал, то склонился так низко, что почти касался пола: «Джордж Мюллер умер для своих мнений, предпочтений, вкусов и воли, умер для всего мира, не ища одобрения или порицания. С того момента единственной Личностью, Чьего одобрения я искал, был Бог». Когда в 1898 году Джордж Мюллер действительно умер, у него было приблизительно восемьсот долларов. Он на самом деле отдал все ради дела Христа!

Как и Мюллер, нам стоит испытывать себя и убедиться, что с Богом возможно все.

В повседневной жизни нам нужна крепкая вера. Вместо того чтобы смотреть на имеющиеся у нас ограниченные ресурсы, нам нужно начать принимать неограниченную Божью силу.

Конечно, это не означает, что мы можем поступать самонадеянно, руководствоваться неверными принципами управления ресурсами, жить не по средствам или накапливать долги. Скорее это означает, что нам нужно научиться двигаться вперед с верой.

Когда Бог будет давать нам видение, Он обеспечит и всем необходимым для реализации планов.

✞ Мелоди Мейсон

Несостоявшиеся БОГИ

**«Да не будет у тебя других богов пред лицом Моим!»
(Исход 20:3).**

В древние времена логическим результатом идолопоклонства был политеизм – верование в существование многих богов. Люди придумывали их все больше, поскольку не могли представить, что достаточно единого Бога, Который способен позаботиться обо всем.

Древний Израиль находился в окружении народов, рьяно поклонявшихся «другим богам». Их соседи на западе, филистимляне, поклонялись **Дагону** – своему верховному боже-ству. Филистимляне испрашивали у него хорошие урожаи и обильные уловы рыбы, от чего зависело их процветание и благополучие.

Жившие к северу от Израиля финикийцы служили богине луны **Астарте**. Она отвечала за плодородие, и ее культ был особенно популярен, поскольку празднества в ее честь сопровождались хмельными застольями и оргиями.

На востоке моавитяне почитали **Хамоса**, аммонитяне – **Молоха**. Обоим богам, в особенности последнему, приносили в жертву маленьких детей, чтобы умиловить и задобрить идолов. Люди, которые шли на такие крайние меры, надеялись тем самым заручиться силой и поддержкой этих богов.

Сегодня многое изменилось. Большинство людей уже не поклоняется деревянным, каменным и металлическим богам. Но деньги, секс и власть продолжают оставаться движущей силой в жизни миллионов.

Терроризм стал грозным мечом в руках слабых, отчаянным орудием мести беспомощных. Подпитываемый фанатизмом и невежеством, он находит своих сторонников в жалких лагерях беженцев, где несчастная молодежь ежедневно подвергается бомбардировкам риторикой ненависти. Какое же решение предлагают те, кто сам подвержен бомбовым атакам этих молодых фанатиков? Они прибегают к своему богу по имени «сила и власть».

Не отдавайте своей верности и преданности «богам», которые в действительности таковыми не являются, – гласит первая заповедь. – Не позволяйте, чтобы главное место в вашей жизни, которое должно принадлежать Творцу, было занято чем-то или кем-то, кто впоследствии лишь разочарует вас и причинит вам боль.

В 70-х годах прошлого века психолог Гарвардского университета Лоренс Кохльберг объявил, что изобрел способ, как сделать людей более нравственными. Его метод заключался в следующем: он задавал людям вопросы о том, как поступать правильно в различных гипотетических ситуациях. Психолог считал, что преуспел в обучении людей методам нравственного суждения, следовательно, они смогут принимать правильное решение во всех жизненных ситуациях. Однако теория Кохльберга сталкивалась с проблемой всякий раз, когда кто-либо задавал вопрос о том, действительно ли знание правильного решения помогает кому-либо поступать правильно. Наилучший ответ, к которому он мог прийти в результате своих исследований, был – «иногда».

Радикальное изменение, которое лежит в основе правильных поступков, не является естественным процессом. Ни контроль поведения, ни нравственное суждение сами по себе не могут совершить подобной перемены. Псалмопевец говорил: **«Сердце чистое сотвори во мне, Боже, и дух правый обнови внутри меня» (Пс. 50:12).** Обновление сердца, в результате которого создается истинная нравственность, является актом творения, и это дар от Бога.

Вот почему первая заповедь, повелевающая нам отвратиться от ложных богов, также говорит: **«Да не будет у тебя других богов пред лицом Моим».** «Другие боги», на самом деле не являющиеся богами вообще, не могут быть заменены вакуумом. ❶

Первые христиане твердо придерживались идеи, что есть только единственный истинный Бог, но многие из них имели неправильное представление о Нем. Они склонялись к мысли, что Бог является существом наподобие тех божеств, которым они некогда поклонялись и которые забывчивы, безразличны и нехотя оказывают им помощь. Обращенные из язычества, они думали, что должны постоянно умолять и убеждать Бога проявить участие к их нуждам.

Люди, принявшие решение поставить Бога в центр своего существования, не позволяя чему-либо сотворенному занять место, принадлежащее исключительно Творцу. Для тех, кто соблюдает первую и вторую заповеди Декалога, послушание остальным будет совершенно естественным. Если мы любим Бога – если Он восседает на престоле нашей жизни, – наши сердца будут преизобиловать любовью и к людям. Апостол Иаков называл Десять Заповедей **«законом совершенным, законом свободы»** (Иак. 1:25).

Десять Заповедей, будучи источником, изобилующим практической мудростью, предлагают своевременные принципы решения реальных проблем и ситуаций, с которыми каждый из нас сталкивается изо дня в день.

«Познавать, что есть воля Божия» (Рим. 12:2) – означает больше, чем способность уметь дать правильный ответ в отношении нравственных вопросов. Мы не можем заявлять, что «познали» нечто и в то же время не следовать этому, оставаясь безразличными. Напротив, мы должны сделать это частью своей жизни, что возможно лишь в том случае, если мы преображены обновлением нашего ума. «Система Кохльберга имеет дело с нравственным суждением, а не с нравственным поведением. Общеизвестно, что люди, которые могут рассуждать на высоком нравственном уровне, не всегда могут поступать соответственно. Следовательно, мы не можем ожидать совершенных взаимоотношений между нравственным суждением и нравственным поведением. Однако Кохльберг считает, что некая взаимосвязь должна существовать». Конечно же, без правильного суждения не будет и правильного поведения. Однако нужна сила для воплощения правильных идей в практическую жизнь. Писание утверждает: **«Потому что оно [Евангелие] есть сила Божия ко спасению» (Рим. 1:16).**

Поклонение является расположением сердца. Это желание и решение воцарить Бога на престоле жизни и признать Его статус Правителя. Вопрос, на который мы должны себе ответить: «Желаю ли я отдать Богу первенство во всем?» Именно в этом заключается смысл первой заповеди.

Добрі та лукаві СЛОВА

**«Уста праведного уподобання
знають, а уста безбожних –
лукавство» (Прип. 10:32).**

Праведна людина
свідомо уникає слів,
які можуть комусь
завдати шкоди чи когось
образити. Вона розуміє,
що погані або бездумно й
необережно сказані слова
змушують інших страждати.
Багато століть цей погляд не
брали до уваги.

Нещодавні дослідження у сфері психіатрії виявили, що різкі та грубі слова завдають значно більшої шкоди, ніж вважали раніше. Безбожні люди слів не добирають, вони часом говорять грубо й різко, не замислюючись над тим, що можуть завдати болю іншим.

Уста як праведних, так і безбожних промовляють те, чим переповнене серце. У Біблії написано:

**«Як ви можете добре говорити,
будучи злими? Адже чим переповне
серце, те промовляють
уста. Добра людина з доброго
скарбу виносить добро, а погана
людина зі злого скарбу виносить
зло. Кажу ж вам, що за кожне
пусте слово, що люди скажуть,
відповідатимуть судного дня,
бо за словами своїми будеш
оправданий, і за словами
своїми будеш осуджений»
(Матв. 12:34-37).**

Якщо серце людини відроджене, то з її вуст линутимуть добрі слова. Безбожна ж людина зловтішається, завдаючи шкоди іншим. Вона вживає погані слова іноді для того, щоб втілити свої лихі задуми.

Наскільки важливо, щоб кожна віруюча людина стежила за тим, чим вона наповнює свій розум і що виходить з її вуст. **«Бо хто хоче життя любити й бачити добрі дні, хай утримує свій язик від зла й уста від лукавої мови» (1 Петра 3:10).**

СКРЫТЫЕ СОКРОВИЩА

До нас дошла притча об одном богатом земледельце, который, умирая, сказал, обращаясь к своим сыновьям: «Свое сокровище я зарыл на своей земле. Если хотите разбогатеть, постарайтесь откопать его».

После смерти отца сыновья, полагая, что их отец спрятал деньги в обитом железом сундучке где-то на своем участке земли, отправились в нетерпении на его поиски.

Вооружившись лопатами и мотыгами, они принялись копать землю, тщательно разбивая комки, но все оказалось тщетным. Они перевернули всю землю, вскапывая ее на такую глубину, которой не достиг бы лемех ни одного плуга. Но сыновьям так и не удалось обнаружить заветный сундучок.

Когда наступила весна, они были вынуждены прекратить поиски, так как пришло время засеять поля пшеницей. Затем пришло лето, и наступило наконец время сбора урожая. Можете себе представить, какой это был урожай! Ничего подобного

им не приходилось видеть прежде. Подвергнув такой тщательной обработке землю, эти юноши получили то богатство, которого так долго ждали! План их мудрого отца целиком осуществился.

Вы тоже получили богатое наследие, которое пришло к вам через многие поколения. Но и оно сокрыто, только не в поле, а в Книге.

И Тот, Кто подарил его вам, говорит: **«Если вы хотите разбогатеть и получить самое лучшее на свете, что только может предложить вам жизнь, обратитесь к этой книге. Углубитесь в нее, используя все духовные орудия, которыми располагаете, поразмышляйте над ней. И в ней обретете величайшие сокровища».**

Этой книгой является Библия. Действительно, читая ее глубокие строки, вы начнете собирать урожай духовных благословений – умиротворение, силу, мужество, мудрость, вдохновение получать ту самую помощь, о которой мечтали, но так и не нашли.

Обратитесь к Библии в юности – и вы найдете в ней яркие идеалы, достойные подражания, и ту силу, которая сделает реальными ваши мечты.

Обратитесь к Библии в расцвете жизни, когда ноша становится невыносимой и каждая минута подчинена не терпящим отлагательства обязанностям, и вы обретете в ней силу для решения этих задач и поддержку в вашем странствии по жизни.

Обратитесь к Библии на закате жизни, когда иссякает жизненная энергия и тени сгущаются над головой, и вы обретете в ней свет, способный озарить ваш закат, дать чудесную надежду на грядущую, лучшую жизнь.

Обратитесь к Библии, когда пребываете в печали из-за большой потери или трагической утраты в вашей жизни, и вы найдете в ней такое утешение, которого вам не даст ничто другое.

Обратитесь к Библии, когда пали духом, сломлены трудностями избранного пути и смущены стоящими перед вами препятствиями, и вы получите тот освежающий дух, который ищете.

По всей Библии течет истинная река жизни, которая исходит с самого Неба. Библия – это Слово Божье.

Директор Британского музея, специалист в области библейских манускриптов, Фредерик Кенион говорил: «Христианин может взять в руки свою Библию и заявить без страха и сомнений, что он держит истинное Слово Божье, передававшееся без особых потерь из поколения в поколение на протяжении столетий» (Харперс. Наша Библия и древние рукописи. С. 23).

Разве это не бесценное сокровище? И какая жалость – иметь его в своем доме и не обращаться на него внимания!

✞ Артур Максвелл

Г ГОСПОДНІ КАРИ

*«Як живий Я, – говорить
Господь Бог, – не прагну смерті
несправедливого, а тільки щоб
вернути несправедливого з
дороги його, і буде він жити!»
(Єзек. 33:11).*

Невже Бог так легко
насилає біди на Своє
творіння? Хіба Йому бай-
дуже, що страждають невинні?
Такі запитання виникають у
багатьох. На жаль, часто різні
висловлювання наших сучасни-
ків спотворюють уявлення про
Бога, показуючи Його тираном,
унаслідок чого багато хто від-
вертається від Нього й Біблії,
вважаючи Його несправедливим
і мстивим.

Поверхово читаючи Біблію, можна дійти висновку, що Бог постійно посиляє кари на людей. У Старому Завіті знаходимо розповіді про знищення грішників, здебільшого цілих народів. У Святому Письмі справді є описи випадків, коли саме Господь наводив стихійні лиха та інші покарання на людей, і нам буде корисно дослідити причину цих покарань, щоб почерпнути урок для себе й мати змогу порівняти їх з тими лихами, що нині трапляються на нашій планеті.

Першою біблійною згадкою про Божий суд є історія про потоп. Виникає запитання: «Навіщо люблячий Бог знищив усе населення планети, котре Сам створив?» Біблія відповідає: **«... зіпсулась земля перед Божим лицем, і наповнилась земля насильством... наповнилась земля насильством від них» (Бут. 6:11, 13).**

У наш час ізолюють злочинців, захищаючи від них суспільство. А якщо злочинність справляє значний негативний вплив на суспільство? Так трапилося і перед потопом. Господь побачив, що люди стали злими, і пожалкував, що створив їх. Жорстокість була однією з характерних рис того народу, тому Бог вирішив знищити колишній світ. Однак спочатку Він звелів Своєму слугі Ною побудувати ковчег, у якому кожний охочий міг би врятуватися. Потім ще 120 років були дані Ноеві для того, щоб розповісти про подію, яка наближалася. На жаль, ніхто не захотів увійти до ковчегу, крім Ноя та його сім'ї.

Другою яскравою історією є розповідь про знищення Содому і Гомори – двох розбещених міст часів Авраама. Згідно з Біблією, Бог послав двох ангелів до Содому попередити його жителів про покарання, що наближається. Однак замість того, щоб покаятися, ці люди хотіли заподіяти зло вісникам. Небесних посланців врятував Лот, котрий забрав їх до свого дому. Наступного ранку ангели вивели Лота та його сім'ю з міста.

Як бачимо, Господь знову попереджає та пропонує спосіб спасіння, однак люди не приймають його. Оскільки Лот був родичем Авраама, той молився, аби Бог не знищив Содом і Гомору: **«Не можна Тобі чинити так, щоб убити праведного з нечестивим, бо стане праведний як нечестивий, – цього ж не можна Тобі! Чи ж Той, Хто всю землю судить, не вчинить правди?» (Бут. 18:25)** Як бачимо, достатньо було лише знайти кількох добрих людей, щоб заради них Бог помилював усе населення. **«І сказав Авраам: Хай не гніває це мого Господа, і нехай я скажу тільки рази цього: Може хоч десять там знайдеться? А Господь відказав: Не знищу й ради десяткох!» (Бут. 18:32).** Утім, таких не виявилось, крім Лота, тому ангели вивели його та його рідних з міста.

Перші два розділи біблійної історії про Йова допомагають нам зрозуміти ще деякі аспекти ставлення Бога до лиха. Розпочинається ця оповідь ►

розмовою між Богом і сатаною. Господь називає Йова Своїм найвідданішим рабом, однак диявол піддає сумніву щирість Йова. Він заявляє, що той служить Богові лише тому, що Він благословив його великим багатством. І сатана пропонує Богові: «Забери це все – і Йов зречеться Тебе». Тоді Господь дозволяє сатані відібрати у Йова все, крім життя і здоров'я.

Утім, і після цього Йов залишився вірним Богові. Потім сатана пропонує вразити тіло Йова – і він нібито тоді зневажить Бога. Господь дозволяє забрати здоров'я Свого раба, але забороняє позбавляти його життя. Невдовзі тіло Йова вкривається проказою, він страшно страждає, і навіть дружина радить йому: **«Прокляни Бога – і помреш!» (Йова 2:9).**

Четверо так званих друзів Йова кажуть, що ці біди – покарання Боже за гріхи. І все ж таки Йов вірою тримається за Господа.

Важливо зазначити, що страждання Йова були послані сатаною, а не Богом (Йов 2:7). А Господь увесь цей час спостерігав за Своєю слугою і готовий був зупинити диявола будь-якої миті.

Утім, найкраще розкриває істинний характер Бога історія пророка Йони. Господь звелів цьому ізраїльському пророкові піти до Ніневії та сповістити, що вона буде зруйнована через сорок днів. Ніневія була столицею Ассирії і дуже розбещеним містом. Населення цього міста вирізнялося особливою жорстокістю. Йона настільки боявся йти до Ніневії, що сів на корабель і поплив в інший бік.

Здійнялася буря, моряки кинули пророка за борт, і його проковтнула велика риба, але потім вона викинула його на берег. Господь знову наказує Йоні йти до жителів Ніневії, і цього разу він підкоряється. Ніневітяни послушали пророка й покалися. Місто було врятоване. Та Йона злився на Бога за те, що Він так швидко пробачив грішників. Проте Господь сказав: **«Я не змилювався б над Ніневією, – цим великим містом, що в ньому більше дванадцяти десятисячок людей, які не вміють розрізняти правди своєї від лівости, та численна худоба?» (Йони 4:11).** Він піклується не тільки про людей, а й про тварин! На противагу думці про «жорстокого Бога Старого Завіту» Єзекіїл пише: **«Чи я маю впадовання в смерті несправедливого? – говорить Господь Бог, – чи ж не в тому, щоб він повернувся з доріг своїх та жив?»**

ПОМСТА, РОЗВАГА ЧИ СПРАВЕДЛИВЕ ПОКАРАННЯ?

Перераховані вище біблійні історії свідчать про те, що Бог ніколи не зацікавлений у загибелі людини. Навіть коли вона вперто прямує шляхом гріха, Він попереджає її, дає шанс і засіб спасіння. Лише коли людина продовжує грішити, тоді Він вдається до покарання, часом використовуючи природні катаклізми. Однак чи можемо ми стверджувати, що всі стихійні лиха є карами Божими? Звичайно ж, ні! Ми не знаємо думок та прагнень людей, що проживають у районах катаклізмів, не можемо

судити, хто більш грішний – вони чи ми. До того ж Ісус Христос говорив Своїм учням про те, що перед Його Другим приходом траплятимуться різні лиха, які є наслідками гріховного життя на нашій планеті. Адже всі ми тією чи іншою мірою своїми діями забруднюємо атмосферу і, як результат, пожинаємо наслідки: **«Коли почувєте про війни, воєнні чутки, то не лякайтеся, бо має так статися; але це ще не кінець. Бо повстане народ проти народу, царство проти царства; будуть місцями землетруси, буде голод і розруха. Це початок страждань. Стережіться ж самі...»** (Марка 13:7-9).

«...Та прийшов Твій гнів, і настав час прийняти суд мертвим і дати нагороду Твоїм рабам: про рокам, святим і тим, що бояться Твого Імені, малим і великим, і знищити тих, що нищать землю» (Об'явл. 11:18). Таким

чином, судити Господь буде всіх – як злих, так і добрих, але у визначений час. Також траплятимуться природні лиха, які є ознаками близького Приходу Господа: **«Відразу по тих днях горя сонце померкне, і місяць не дасть свого світла, і зорі падатимуть з неба, і небесні сили захитаються. І тоді з'явиться ознака Сина Людського на небі, і заголосять усі племена землі й побачать Сина Людського, що йде на хмарах небесних з великою силою**

і славою; і з гучною сурмою пошле Своїх ангелів, і зберуть Його вибраних з чотирьох вітрів, з одного кінця неба до другого» (Матв. 24:29-31).

Біблія попереджає, що в останні дні історії нашого світу люди стануть ще жорстокішими і збунтуються проти Бога. Тоді будуть жажливі землетруси й біди, яких не було ще ніколи – уся земля здригнеться, а гори й острови зрушаться з місць своїх (див. Об'явл. 6:14; 16:18-20). Господь попереджає нас сьогодні, закликаючи **«поклонитися Тому, Хто створив небо і землю, і море, і джерела вод!»** (Об'явл. 14:7).

Звучить загрозливо, проте тепер ми достеменно знаємо, що Господь ніколи не знищував Своє творіння заради задоволення чи через розлюченість. Ці ниці мотиви не властиві люблячому Батькові. Кожному з нас слід утримуватися від засудження і винесення вироку потерпілим від лих та стихій. Адже те, що лихо оминуло нас, зовсім не означає, що ми кращі за когось. Господові відомо все, лише Він знає причини того, що відбувається на нашій Землі.

Пам'ятаймо, що Бог завжди залишає людині право вибору, які б катаклізми їй не загрожували. Його запрошення залишається актуальним. Питання лише в тому, яким буде наш вибір сьогодні?

Оч За матеріалами журналу **Signs of the Times (Australia)**

ЗМІНА КУРСУ

**«Хто любить навчання,
той любить пізнання, а хто
докір ненавидить, той неро-
зумний» (Прп. 12:1).**

Того вечора море несподівано розбушувалося. Хвилі накочувалися одна на одну, а я був досить далеко від берега. Хвилини здавалися мені нескінченними. Друзі на березі нічим не могли мені допомогти. Я розрізняв силует моєї дружини – ми чекали первістка. У мене защеміло серце, коли я уявив, що моя дитина зростатиме без батька. Це пробудило в мені надлюдську волю до життя, і я боровся з морем, яке несамовито намагалося втопити мене. Однак сил забракло – я втратив свідомість.

Опритомнів я вже на березі. Один з рятувальників зумів витягнути мене. Тієї ночі, лежачи в ліжку, я розмірковував над тим, що сталося. Мені було всього 23 роки. Я збирався залишити служіння Богу, хоч тільки-но його розпочав. Усе відбувалося не так, як мені хотілося. У якийсь момент я збився з курсу, наміченого для мене Богом. Необхідно було скорегувати напрям мого життя. Виправлення – це не покарання, це ситуація, яка змінює напрям руху.

Під час рейсу літака може початися буря, яка загрожує безпеці людей. Однак пілот може змінити курс, аби благополучно дістатися до мети. Життя на Землі – це мандрівка до славного майбутнього, яке Бог готує для нас. Часто ми непомітно для самих себе забуваємо про мету й відхиляємося від наміченого для нас Христом маршруту. Тоді Бог дозволяє грозовим хмарам стати на нашому шляху, щоб спонукати нас повернутися на безпечний шлях. Не відкидайте Божого застереження, прийміть його як засіб спасіння.

Необхідно звертатися із зазначеним на карті маршрутом. Це життєво важливо. Мета Божественного застереження – наша безпека. Це застереження любові. Хто знає Бога, той цінує його попередження.

Будь упевнений: Бог любить, які б урагани не стрясли твоє життя. Прийми застереження від Господа, обміркуй його і зміни шлях. Пам'ятай: «Хто любить навчання, той любить пізнання, а хто докір ненавидить, той нерозумний».

СПОКІЙНИЙ СОН

**«Якщо покладешся – не
будеш боятись, а ляжеш,
то буде приємний твій сон»
(Прип. 3:24).**

Ніч насамперед асоціюється з темрявою. Навіть коли в безмарному небі світить повний місяць, він не розсіює темряву повністю. Іноді ніч лякає. Ти можеш вчасно не побачити небезпеку на дорозі. Уночі ворог може підстерігати тебе. Нічні бойові дії на війні дають перевагу тим, хто атакує. З іншого боку, темрява допомагає нам заснути. А для повноцінного життя нам необхідний здоровий сон.

Іноді людей мучить безсоння, і вони не можуть заснути без ліків. Багато хто не спить через стрес, психологічні й емоційні проблеми. Деякі не засинають без світла. Страх темряви стоїть на першому місці серед фобій, що виникають у дитинстві. Це несвідомий, інстинктивний страх.

У вищенаведеному вірші міститься чудова обітниця. «Якщо покладешся – не будеш боятись». Це не просто обітниця, а опис конкретного досвіду.

Хто насолоджується спокійним сном? Нижченаведений вірш узятий з третього розділу книги Приповістей. Соломон розпочинає цей розділ сло-

вами: **«Сину мій, не забудь ти моєї науки, і нехай мої заповіді стережуть твоє серце, бо примножать для тебе вони довготу твоїх днів, і років життя та спокою!» (в. 1, 2).** Це і заклик, і обітниця.

Бог пропонує не тільки життя, а й душевний мир. Чи приносить задоволення життя, сповнене болем, відчаєм, занепокоєння? Душевний мир – перша умова життя, наповненого сенсом. Людина, у якій спокійно на душі, працює більше й краще вдень, а вночі спить безтурботним сном, без страху і тривоги. Ми отримуємо все це, якщо дотримуємося Божих Заповідей. Не намагайся вижити самотужки. Дозволь Богові керувати твоїми планами.

Кожен день пропонує нові перспективи. Чи впевнений ти, що Ісус спрямовує твоє життя? Чи ознайомив ти Його зі своїми планами на цей день? Якщо так, то сміливо йди і виконуй завдання, які життя ставить перед тобою. Ніщо не може залякати людину, котра довірила своє життя Богу. Живи з Господом, і «якщо покладешся – не будеш боятись, а ляжеш, то буде приємний твій сон».

 Александро Буйон

БОЖЬИ ПАТЕНТЫ

Существует такая наука, как бионика. Она занимается тем, что использует идеи, заложенные в строении живых существ, в человеческих технологиях.

Из мира растений заимствованы многие идеи, реализованные в строительных технологиях. Использование ребер жесткости произвело во второй половине XIX века настоящую революцию в зодчестве. Эта технология позволяет возводить гигантские сооружения из стекла и стали, которые воспринимаются как легкие, почти невесомые. В их конструкции сочетаются экономный расход материалов с высокой прочностью и устойчивостью. Ребра жесткости были скопированы с листьев водных тропических растений *Victoria regia*.

У гигантских листьев пальм была заимствована еще одна строительная идея – принцип гофрированности. Он позволяет конструктивно увязать такие плохо совместимые характеристики, как легкость и прочность. С помощью гофрирования дешево и просто добиваются многократного (до ста раз) повышения прочности самых разных строительных материалов: кровельного железа, шифера, упаковочного картона и многих других материалов. Даже идея, которая привела к созданию вездесущего

железобетона, была почерпнута из мира растений – это принцип армирования. Изобретателем железобетона, как известно, был не инженер и не архитектор, им был садовник.

Первые успешные летательные аппараты, созданные в начале XX века, в точности копировали конструкцию летающего семени тропического растения *Zanonia*. Список идей, почерпнутых людьми из мира растений, неисчерпаем. Однако несколько не удивляет тот факт, что многие уникальные способности растений, в частности, их способность к подъему воды на большую высоту без затраты собственной энергии, до сих пор не удалось смоделировать. Не будем забывать, что Бог, разрабатывавший растительные технологии, неизмеримо превосходит нас по возможностям.

Используя Божьи патенты, люди далеко не всегда отдадут должное их Автору. «Когда техническая мысль приходит к тем же результатам, какие дает биологическая эволюция, мы можем быть полностью уверены в том, что созданная ею конструкция окажется целесообразной»¹. К сожалению, специалист-бионик не разглядел Творца в Его творении.

¹ Ф. Патури. Растения – гениальные инженеры природы. 1979

КРАСОТА РАСТЕНИЙ

ЭБ Татьяна Угарова

Для прагматика растения – генераторы кислорода и универсальная самовоспроизводящаяся пища. Но давайте просто посмотрим на окружающий нас зеленый мир. Растения благодаря совершенству форм и богатству цветовой гаммы являются истинным украшением планеты. Сказочно красивы и тропические гиганты, и растения умеренного климата, и эфемерные крохотные растения тундры. Редкий человек не украшает растениями свое жилище и не разводит цветы на своей земле.

На меня глубокое впечатление произвел тот факт, что красота растений имеет математическую основу. Расположение чешуек в шишках хвойных деревьев, семян в корзинках подсолнечника, колючек на поверхности кактусов и многие другие растительные формы описываются строгой математической формулой. Их можно также выразить соотношением 21:34, которое математикам и людям искусства хорошо известно как «золотое сечение» – формула гармонии и красоты. В растениях правило золотого сечения соблюдается очень строго. Так, например, в корзинках подсолнечника отклонение от золо-

того сечения составляет всего лишь четыре тысячных процента (0,004 %)! Пофантазируйте на тему, какой эволюционный механизм мог привести к возникновению такой закономерности. **«Кто во всем этом не узнает, что рука Господа сотворила сие?» (Иов 12:9).**

Листья на ветвях деревьев (вяз, бук, дуб, падуб, лиственница) расположены согласно так называемому ряду Фибоначчи (базовому математическому ряду, в котором каждое число является суммой двух предыдущих).

Удивительна математическая основа так называемой «листовой мозаики». Представьте себе высокое дерево с многоярусным расположением ветвей. Программа «листовой мозаики» располагает листву таким образом, что на всех ярусах листья получают максимально возможное количество солнечного света.

За этим всем стоит великий Создатель, Творец всего сущего, рука Которого видна в каждом растении!

ХТО АВТОР БІБЛІЇ?

Через те, що Біблію писали близько сорока осіб упродовж 1500 років, у багатьох виникають запитання: хто ж її автор? Наскільки Біблія є богонатхненною книгою? Чи правильно посилалися в питанні біблійного канону на рішення церковних соборів і постанов?

Нині Біблія для багатьох людей стала доступною, її читають усі охочі: віруючі, що регулярно ходять до церкви, науковці, атеїсти та критики.

Епоха Просвітництва (XVII ст.) дала поштовх виникненню історико-критичного аналізу Біблії й намагалася поставити під сумнів достовірність написаного в ній. Тому для багатьох читачів Біблії запитання: «Хто є автором Біблії?» – залишається відкритим.

Святе Письмо свідчить: головний його автор – Бог. Хоч Біблію писали впродовж тривалого часу різні люди, головним її автором є Бог. У 2 Тим. 3:16 сказано: **«Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності».** Слово «бого-натхнення» передає ідею «походження від Божого подиху» або Святого Духа, що сходить на пророка чи обрану Богом особу для передачі Божої вістки в письмовій формі. Отож Писання має Божественне походження.

Святий Дух надихав біблійних письменників. Ключовий текст, що говорить про Божественне походження Біблії, – 2 Петра 1:19-21:

«І ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре робите, зважаючи на нього як на світильник, що світить у темному місці, – доки почне розвиднятися і ранкова зоря засяє у ваших серцях, насамперед знаючи те, що жодне пророцтво в Писанні не постає з власного тлумачення. Бо пророцтво ніколи не було з волі людини, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом».

Дослідження біблійних текстів свідчить про те, що Святий Дух не обмежував свободу біблійних авторів, не чинив тиск на мислення людини. Деяким письменникам Біблії довелося проявляти силу інтелекту в дослідженні фактичного матеріалу, щоб потім, його опрацювавши, під дією Святого Духа належним чином викласти для наступних поколінь (Луки 1:1-3).

Людські й Божественні елементи переплітаються в Біблії (Євр. 4:12), подібно до природи втіленого «Слова Божого» Ісуса Христа (Об'явл. 19:13). Як Ісус був утіленим Словом Бога (Він – Бог і людина – Івана 1:1-3, 14), так і написане в Біблії є невід'ємним поєднанням людського й Божественного.

У Біблії слова пророків названі словом Божим. Біблію не писали за диктуванням. У ній є вислови, повеління, що безпосередньо були отримані як голос Божий. У процесі написання Біблії людьми керував Святий Дух, Він допомагав підбирати те чи інше слово. Таким чином людина висловлювала Божественну думку. Ось чому слова пророка ставали словом Божим, яке сприймали

як надійне, точне висловлення Божої волі.

Ісус Христос неодноразово звертав увагу на важливість Слова Божого, цитуючи зі Старого Завіту: **«Не всім тим, що виходить із уст Господніх, живе людина»**

(П. Зак. 8:3). Грецьке слово *réma* – «слово» (Матв. 4:4) – виходить із уст Божих (1 Кор. 2:13; 1 Сол. 2:13).

У Старому Завіті близько 1600 разів використані єврейські слова, які свідчать, що Бог говорить через Святе Письмо.

Часто Біблія звертає увагу на ідентичність вістки, виголошеної пророками, і Самим Богом: пророк говорить за Бога (Вих. 7:1, 2; 4:15, 16), Бог вкладає слова в уста пророка (П. Зак. 18:18; Єрем. 1:9), сильна рука Господа над пророком (Ісаї 8:11; Єрем. 15:17; Єзек. 1:3; 3:22; 37:1), слово Господа було до пророка (Осії 1:1; Йоїла 1:1; Мих. 1:1).

У книзі пророка Єремії, 25 розділ, Єремія докоряє народу за те, що вони виявляли непослух щодо пророків (текст 4), слово яких було рівносильне Божому (текст 7). Пророки Старого Завіту були цілком переконані в тому, що їхня вістка походить від Бога.

У Новому Завіті вислів «Так написано» є еквівалентом вислову «Так говорить Бог» (Євр. 1:5-13; Римл. 9:17 – «Писання говорить»; Гал. 3:8; Вих. 9:16; Бут. 22:18).

У Новому Завіті читаємо: «Писання говорять», а в Старому Завіті: «Господь говорить». Бог співпрацював з людьми, які присвятили своє життя служінню Йому.

Чи правильно сприймати за ознаку богонатхненності Біблії рішення

церковних соборів та постанов?

По-перше, Біблію не писали на церковних соборах. Там тільки приймали рішення щодо того, які книги старозавітних пророків і новозавітних апостолів належить долучити до канону.

По-друге, канонізація відбувалася з II століття по 419 рік. А це означає, що утвердження Священного Писання здійснювалося єдиною на той час Усесвітньою християнською церквою й керував цим важливим процесом Святий Дух. Розділення в церкві сталося пізніше – після III і IV Вселенських соборів 431 та 451 рр. Канонічні книги Біблії віруючі почали вважати богонатхненними ще задовго до визнання їх такими на Вселенських соборах. Отож Біблія має Божественне походження, а не є творінням церкви!

Саме Бог через Святого Духа сприяв створенню канону, аби «все» Писання можна було назвати «богатхненним» (2 Тим. 3:16; 2 Петра 1:21; 1 Сол. 2:13; 1 Кор. 14:37; Гал. 1:11, 12).

І нині Біблія залишається єдиним джерелом духовного знання, яке може заспокоїти вразливий людський розум, подавати надію й віру в славне майбутнє, що чекає усіх Божих дітей. Тому Біблія – це не просто книга, а Боже Слово. Господь – головний Автор Святого Письма!

 В'ячеслав Корчук,
ректор УАТІ

ШАНС ИСПРАВИТЬ СВОЮ ЭПИТАФИЮ

Будущий ученый, швед по национальности, родился 21 октября 1833 года. Отцом Альфреда был изобретатель-автодидакт¹ Иммануил Нобель, крестьянин из округа Нобелеф. Ученый-самородок прославился изготовлением военных мин.

Мать Андриетта Нобель была домохозяйкой, воспитывала четверых сыновей: Альфреда, Роберта, Людвиг и Эмиля. Семья первое время жила в Швеции, затем переехала на территорию Финляндии, после чего эмигрировала в Россию, в Санкт-Петербург. Иммануил занимался не только оружейным делом, большой вклад отец Нобеля внес в разработку систем отопления домов

¹ Автодидакт – человек, самостоятельно получивший образование вне стен какого-либо учебного заведения.

при помощи водяного пара. Инженер изобрел станки для сборки колес для телег.

Дети Нобеля обучались на дому. У них были гувернантки, преподававшие братьям естественные науки, литературу и европейские языки. Мальчики к концу обучения владели шведским, русским, французским, английским и немецким языками. В 17 лет Альфреда отправили в поездку по странам Европы и США. В столице Франции юноше удалось поработать вместе с ученым Теофилом Жюлем Пелузой, который определил в 1936 году, из чего состоит глицерин. Пелуза вместе с Асканио Собrero в 1840-1843 годах работал над созданием нитроглицерина.

Под руководством российского ученого Н. Н. Зинина Альфред увлекся изучением тринитрата глицерина. Вернувшись в Стокгольм, Нобель ➤

работал над поисками активного вещества, уменьшающего взрывоопасность тринитрата глицерина. В результате одного эксперимента, проводимого на заводах Нобелей в Стокгольме, 3 сентября 1864 года произошел взрыв. Авария унесла жизни нескольких человек, в том числе и младшего брата Эмиля. На момент катастрофы молодому человеку едва исполнилось 20 лет. Отец не пережил утраты, слег после инсульта и не вставал уже до смерти.

Через месяц после трагедии Альфреду удалось получить патент на нитроглицерин. После этого инженер запатентовал создание динамита, детонатора желатинового динамита и других взрывчатых веществ. Основным трудом в биографии Нобеля считается создание динамита, которое было зафиксировано 7 мая 1867 года.

Люди называли его «Король динамита». Утром 1888 года Нобель прочитал в газете собственный некролог: «Скончался Альфред Нобель, изобретатель динамита. Благодаря его изобретениям можно убить больше людей, чем погибло во всех войнах. Альфред Нобель умер очень богатым!»

По ошибке журналисты перепутали Альфреда с его старшим братом Людвигом, который действительно умер. Газетчики разместили заголовки «Торговец смертью мертв». Прочитав этот бесславный некролог, Альфред Нобель будто проснулся от кошмарного сна.

Человечество запомнило бы его как изобретателя орудия убийства и войны!

В тот день Нобель составил план: превратить свое огромное состояние в премиальный фонд для самых выдающихся работ в области укрепления мира на Земле. Так возникла Нобелевская премия! Озаренный новыми чувствами, он произнес: «Каждый человек должен иметь шанс исправить свою эпитафию еще при жизни». К концу жизни Нобель занимался благотворительностью, помогая молодым талантливым ученым.

Преуспел ученый и в разработке приборов хозяйственного назначения: холодильного аппарата, парового котла, газовой горелки, барометра, водомера. Химик сделал 355 изобретений в области биологии, химии, оптики, медицины, металлургии.

УСПЕШНЫЙ БРАК

«И сказал: посему оставит человек отца и мать и прилепится к жене своей, и будут два одною плотью, так что они уже не двое, но одна плоть. Итак, что Бог сочетал, того человек да не разлучает» (Мф. 19:5, 6).

Что такое «счастливое супружество»? Вот несколько тезисов, которые я обнаружил в Библии по этому вопросу:

1

Хорошим супругам свойственно много прощать.

Библия говорит, что любовь **«не учитывает причиненный вред»** (1 Кор. 13:5 – англ. перевод; в Синод. переведено «не мыслит зла», др.-греч. глагол *логидзмой* можно

перевести как «не засчитывает зла»). Иными словами, она не ведет учет и не составляет список. Она не таит злобы.

Итак, как же нам простить? Я не знаю иного пути, за исключением того, который указал нам Иисус. Если вы видите, что у вас нет никаких оснований, чтобы кого-то простить, просто вспомните, сколько вам было прощено Богом. Спросите себя: как так, что у вас есть надежда на спасение и жизнь вечную? **«Как Христос простил вас, так и вы» (Кол. 3:13).**

Подлинное сердечное прощение наступает лишь тогда, когда мы глубоко осознаем глубину прощения, которое получили сами. Когда мы увидим себя прощенными грешниками, наше надменное пренебрежение к ранившим нас людям будет уничтожено. Мы начнем смотреть на них как на попутчиков по жизни, людей, которые так же осаждаемы силой греховной природы, ►

как и мы. Только тогда ненависть действительно может отступить перед сочувствием, и мы проявим подлинное прощение. Другого пути просто не существует.

2

В хорошем браке партнеры прилагают сознательные усилия, чтобы подмечать положительные качества супруга и сосредоточивать внимание на них.

Большинство из нас обладает многими нехорошими и даже отвратительными качествами. Чтобы их обнаружить, даже не требуется отличаться особыми способностями. И если мы примем решение сосредоточиваться на отрицательных качествах, то вскоре не будем замечать ничего доброго. «Он сделал...». «Она сказала...». «Я чувствовала себя так, будто...». Мы можем вспоминать и жаловаться на них до бесконечности. Чем больше мы так делаем, тем больше будем чувствовать свою правоту, выражая гнев, негодование.

У апостола Павла был лучший план. Он говорит: **«Что только истинно, что честно, что справедливо, что чисто, что любезно, что достославно, что только добродетель и похвала, о том помышляйте» (Флп. 4:8)**. Ключевое слово этого отрывка – «помышляйте». О чем вы больше всего размышляете? Это должно стать постоянным настроением жизни.

3

В успешном браке супруги руководствуются верностью и постоянной любовью.

Библия постоянно сравнивает зрелую супружескую любовь с тем, как Бог заботится о Своих детях. Красноречивое еврейское слово, выражающее эту идею, – *хесед* («преданность, верность, милосердие»).

«Милость [хесед] же Господня от века и до века к боящимся Его» (Пс. 102:17).

Милостивое отношение в семье приводит к возрастанию любви. Такую любовь, по словам Павла, мужья должны проявлять по отношению к своим женам. **«Мужья, любите своих жен, как и Христос возлюбил Церковь и предал Себя за нее» (Еф. 5:25).**

Греческие философы в дни Павла делали большой акцент на индивидуальности. Они считали каждого человека островом, который сам по себе цельный и самодостаточный. Греческий взгляд на брак: моя жена сама по себе, а я сам по себе. Я могу стоять в стороне от нее и испытывать раздражение от ее слабости. Я могу подчинить ее своему суждению и вынести ей приговор.

Но если я понял и пережил на опыте библейскую концепцию супружества, то стоять в стороне невозможно, поскольку брак превращает двоих в одну плоть. Поэтому я не могу осуждать свою супругу или высмеивать ее за слабости. Если мы одна плоть, эти слабости не только ее, но также и мои.

Напротив, я должен быть чувствительным к ее ранам, разделять с ней потери и боль неудач, переживать вместе с ней чувство утраты и замешательства (см. 1 Кор. 9:22; 2 Кор. 11:29). Также справедливо и то, что я могу радоваться ее победам, поскольку они и мои победы. Павел думал именно об этом, когда продолжал свою мысль: **«Так должны мужа любить своих жен, как свои тела: любящий свою жену любит самого себя. Ибо никто никогда не имел ненависти к своей плоти, но питает и греет ее, как и Господь Церковь, потому что мы члены Тела Его, от плоти Его и от костей Его» (Еф. 5:28-30).**

Такую милость (хесед) Бог являет нам. Мы видим ее в нежном участии, которое проявляет Христос к Церкви, а мужа и жены друг к другу.

Хороший брак – это святилище. Мы упомянули о том, что в древности Бог учредил завет со Своим народом. Этот завет ясно обозначил отношения Божьих детей с Господом, определяя их как отдельный особенный народ.

Супружество также является заветом, соглашением партнеров не переходить за его границы и сохранять верность друг другу (например, в Мал. 2:14 словосочетание «законная жена», в др.-евр. оригинале *bəṛī tiššā* – «жена завета»). Таким образом брак осуществляет и сохраняет свою святость. Он являет

собой священные узы, поскольку супружество – это святилище, святое место, на которое могут ступать только муж и жена. Иисус ясно сказал, что исключительность, требуемая седьмой заповедью, охватывает даже наши мысли (см. Мф. 5:27, 28).

Брак – это также безопасная гавань, где супружеская пара обретет уверенность друг в друге.

 Лоран Уэйд

ПОЛЕЗЕН ЛИ АЛКОГОЛЬ В МАЛЫХ КОЛИЧЕСТВАХ?

Ученые опровергли мнение о том, что употребление алкоголя в малых количествах может быть полезным. Данные шестилетнего исследования опровергают популярное убеждение потребителя в том, что бокал вина полезен для сердца.

Специалисты выяснили, что ежедневное употребление даже небольших доз алкоголя оказывает негативное влияние на здоровье, в частности, на работу сердца.

В результатах исследований, опубликованных в отчете Американской ассоциации сердца, говорится о том, что ежедневное употребление алкоголя в течение продолжительного периода связано с риском развития фибрилляции предсердий (одна из наиболее распространенных аритмий).

«Наше исследование впервые доказало, что ежедневное употребление алкоголя в течение длительного вре-

мени может привести к нарушению сердечного ритма, – говорит ведущий автор исследования – доктор медицинских наук, доцент кафедры медицины Калифорнийского университета Грегори Маркус. – Мы были удивлены, что такое малое количество алкоголя влияет на увеличение размера левого предсердия и может привести к последующей фибрилляции предсердий.

Группа медиков проанализировала результаты электрокардиограмм 5220 человек, участвовавших в национальном исследовательском проекте Соединенных Штатов. 54 % добровольцев составляли женщины старше 56 лет. На протяжении шести лет добровольцам делали электрокардиограммы. В результате выяснилось, что продолжительное употребление алкоголя в небольших дозах было связано с увеличением риска развития фибрилляции предсердий. Как показало исследование, принятие даже 10 граммов спиртного в день увеличивало риск развития фибрилляции предсердий на 5 %. А каждые дополнительные 10 г алкоголя в день способствовали расширению левого предсердия в среднем на 0,16 мм. К тому же была выявлена взаимосвязь между потреблением спиртного и риском развития мерцательной аритмии.

Медики отмечают, что не только употребление спиртных напитков способствует развитию фибрилляции предсердий. К ней могут привести курение, диабет или гипертония.

По мнению исследователей, снизить риск возникновения заболеваний сердца можно, полностью прекратив употребления алкоголя.

ФАКТЫ ОБ АЛКОГОЛЕ, ЗАСТАВЛЯЮЩИЕ ЗАДУМАТЬСЯ

Первый орган, который поражает этиловый спирт, – мозг. Этот факт свидетельствует о том, что алкоголь влияет на психику. Нервная система и печень тоже страдают. Это приводит к необратимым изменениям в характере и поведении человека.

Ежегодно в США около 5000 людей в возрасте до 21 года умирают в ситуациях, связанных с алкоголем, – например, в авариях, бытовых убийствах, в результате отравления или травм.

После выведения алкоголя из организма в крови еще значительное время наблюдается снижение уровня сахара и повышение кислотности.

Потеря интеллекта, памяти, рассеянность, шизофрения, разного рода психопатология (приводящая часто к преступным действиям) свойственны пьющим людям (как регулярно, так и умеренно), а также детям пьяниц и наркоманов.

Расслабляющий эффект спиртного является фикцией. Спиртное притупляет чувство страха за счет блокировки нервных окончаний. Этот эффект, конечно, является временным. После его нейтрализации возникают повышенная тревожность, бессонница и усугубляется предшествующее состояние.

ВИНО В БІБЛІЇ

«Ісус зі Своїми учнями також був запрошений на весілля. Як забракло вина, Ісусова мати каже Йому: Не мають вина! А Ісус їй каже: Що до того Мені й тобі, жінко? Ще не настав Мій час. Промовила Його мати слугам: Зробіть, що тільки Він вам скаже. Було там шість кам'яних посудин для води, яку використовували для юдейського очищення; кожна вміщала дві чи три міри» (Івана 2:2-6).

Вино, створене Христом на святі, і вино, запропоноване Ним учням як символ Його Крові, було чистим виноградним соком. Саме це має на увазі Ісая, говорячи про вино: **«Коли в гроні знаходиться сік виноградний, і хтось скаже: "Не псуй ти його, бо благословення у ньому"» (Ісаї 65:8).**

Христос у Старому Завіті застеріг Ізраїль: **«Вино – то насмішник,**

напій п'янкий – галасун, і кожен, хто блудить у ньому, немудрий» (Прип. 20:1).

Сам Ісус ніколи не пропонував такого напою. Це сатана спокушує людей потурати своїм примхам і пити те, що паморочить розум і притуплює духовне сприйняття. Проте Христос навчає нас приборкувати нашу гріховну природу.

Усе Його життя було прикладом самозречення. Щоб перемогти силу апетиту, Він зазнав заради нас одне з найсуворіших випробувань, які тільки може витерпіти людина, – сорокаденний піст у пустелі. Саме Христос звелів, щоб Іван Хреститель не пив ані вина, ані іншого п'яного напою. Саме Ісус наказав виявляти таке ж стримання і дружині Маноаха (матері Самсона), і Він прокляв тих, хто подає вино своєму ближньому.

Христос не суперечить Своему вченню. Непереброджене вино, яке Він запропонував гостям на весіллі, було корисним відсвіжувальним напоєм, що сприяв здоровому апетиту.

МОВА ЗІРОК

Важко уявити гігантські масштаби агрегату, котрий давав би стільки тепла, скільки випромінює Сонце. Як такий жар підтримується протягом століть?

Лишень замисліться: величезні язики полум'я здіймаються на 50, 100, 300 і 600 тисяч кілометрів у космос! Тепер ми знаємо, що ці потужні червоні язики полум'я – результат водневих вибухів. Нам також відомо, що на Сонці відбуваються явища, котрі є аналогами вибухів створеної людиною водневої бомби.

Загадкова планета Марс давно інтригувала людей. Ось чому було запущено серію космічних кораблів «Марінер» у спробі знайти відповіді на безліч запитань. Люди прагнули більше дізнатися про його червоно-оранжеві пустелі, сіро-блакитні моря, хмари. Що це було: порохові бурі, грозові хмари чи оазиси в марсіан-

ських пустелях? Що за канали видніються на його поверхні? Чим пояснюється сезонне переміщення темних ділянок? Чи є на Марсі рослинність? Який характер його атмосфери? Що являє собою південна полярна шапка Марса? Чи тане вода під час марсіанського літа? І чи є взагалі життя на Марсі? Загадкова червона планета так і не відкрила більшість своїх таємниць.

Сатурн оточений чудовими концентричними кільцями, що проносяться, наче гігантська золота комета в його нічному небі. Кільця Сатурна складаються з мільярдів твердих часток. Важко собі уявити, що зовнішній діаметр кілець становить близько 300 тисяч кілометрів, при цьому їхня товщина – близько 10-20 км.

У космічних коридорах наша віра в Творця та Його Слово знаходить підтвердження й підкріплюється новими відкриттями. Знову і знову ми переконуємося, що рух зірок не хаотичний, а підпорядкований чітким законам і ►

принципам. Абсурдно припускати, що ці всі планети, їхні супутники, зоряні системи з'явилися випадково. Чи можливо, наприклад, висипавши з мішка кілька тисяч літер абетки, очікувати, що вони самі собою складуть розділ зрозумілого тексту або книгу? Припускати, що складні системи небесних тіл могли виникнути випадково, було б настільки ж безглуздо, як вважати, що реактивний літак можна отримати внаслідок випадкового довільного самомонтажу окремих деталей і блоків.

Незбагненні небесні простори прорізають надзвичайні за своєю красою галактики та планети Всесвіту, кожна з яких має власну чітку орбіту. Вони складаються з мільйонів вогнених сонць. І куди б ми не кинули оком, усе перебуває в постійному русі. Вони плывуть просторами, наче пасажирі океанського лайнера, котрі рухаються в різних напрямках по його численних палубах, але водночас усі плывуть одним і тим самим курсом на борту одного корабля.

У сузір'ї Геркулеса є скупчення – гігантська група з п'ятдесяти тисяч сонць, котрі схожі на осяйні діаманти, розкидані на чорному оксамиті неба. Кожна крапка світла є не що інше, як гігантське сонце, подібне до нашого. Доходимо висновку, що навколо них немає місця для обертання планет. Однак виявляємо, що середня відстань між цими сонцями становить понад десять трильйонів кілометрів.

Зірки Геркулеса перебувають на відстані десятків мільйонів світлових років від Землі, тому видаються єдиним згустком, єдиною плямою світла, і нам важко уявити, що між нами пролягають величезні відстані.

Такі скупчення зірок утворюють гігантські галактики, як-от: Чумацький Шлях, Андромеда або скупчення галактик у сузір'ї Діви, віддаленому від нас на 30-50 мільйонів світлових років.

Туманність Оріона подібна до блиску й саява, що виходять з Геркулесових стовпів, збудованих із перлів і слонової кістки, і всіяних мільйонами діамантових цятток, кожна з яких – осяйна зірка.

Усі ці зірки – гігантські палаючі сонця, порівняно з багатьма з них наше Сонце – просто карлик. Наприклад, Бетельгейзе, розміри якого точно прораховані комп'ютером, сягає 560 000 000 км у діаметрі! Діаметр нашого Сонця становить лише 1 376 000 км. Бетельгейзе настільки великий, що, опинившись на такій самій відстані від нас, як наше Сонце, він би повністю закрив горизонт, затуливши собою все небо. І це лише одна із зірок сузір'я Оріон.

Оріон! На негативах із гігантських телескопів видно порожнечу завширшки 30 трильйонів кілометрів – величезний прекрасний каньйон у небесах! Воістину чудо із чудес небесних!

Бог править на небесах. Він направляє зорі незмінними орбітами.

О₄ Джордж Вандеман

ЧТО-ТО ВЗАМЕН НА НИЧТО

Не кради (Исх. 20:15)

«Человек в окне!» Я не припомню, чтобы когда-либо проснулся так внезапно, как в тот момент, когда услышал крик моей жены.

Вместе с нашим сыном Давидом мы находились в Мехико во время короткого отпуска. В тот летний вечер засыпали с открытым окном в нашей гостиной. Это было окно третьего этажа, открывавшееся во внутренний двор, поэтому оно казалось достаточно безопасным.

В течение нескольких долгих секунд я глядел на расплывчатую тень в окне. Что же это было на самом деле? Я не мог заключить ничего другого, как подумать, что это действительно был человек.

Затем, как раз перед тем, как я собирался сказать несколько успокаивающих слов своей жене, тень начала двигаться. Это на самом деле был человек, и он собирался проникнуть внутрь.

Приведем некоторые наиболее распространенные виды воровства.

1. Кража. Это первый вид, который приходит на ум, когда мы говорим о воровстве. Наш посетитель относится именно к данной категории. Традиционный вид грабежа означает взять что-нибудь без позволения владельца, одолжить что-нибудь и не вернуть назад, присвоить что-нибудь и не заплатить.

2. Незаконное копирование. Создание копий лишает писателя, художника и издателя их прав на вознаграждение за труд, независимо от того, в какой форме он представлен, – печатной, электронной или любой другой.

3. Плагиат. Выдавать работы другого автора или чужие ответы за свои собственные, дабы получить ученую степень или другие выгоды. ➔

4. Манипулирование информацией. Извлечение личной выгоды или преимущества при помощи лжи, преувеличение или сокрытие всей истины. Сюда относятся: мошенничество, аферы, жульничество и любой иной вид обмана, в результате которых страдает другое лицо, а также использование внутренней информации для достижения преимущественного положения.

5. Клевета, диффамация (распространение порочащих сведений, которые могут не носить клеветнического характера). Порочение доброго имени и репутации других, лишение их почтения, любви и уважения, которыми они вправе пользоваться, кроме того, лишение людей работы или чего-либо другого с помощью фальшивых обвинений, ложного истолкования их мотивов и поведения.

6. Небрежное отношение к работе. Неоправданная праздность в рабочее время, выполнение намеренно заниженного объема работы, опоздания на работу или преждевременный уход с работы.

7. Расточительство. Безрассудная трата и неправильное использование материалов, средств или времени, принадлежащих другому человеку.

8. Нерадивость. Небрежность или другие формы безответственного поведения, в результате которого другой человек несет урон.

9. Завышение цены. Спекуляции, требование большей платы за товар,

когда покупатель не имеет выбора, но вынужден брать его.

10. Недоплата. Занижение настоящей стоимости товара, когда его продавец находится в невыгодном положении. Также это будет проявляться в меньшей заработной плате, в результате чего работника доводят до отчаяния.

11. Оскорбление детей или небрежное отношение к ним. Родители, должным образом не заботящиеся о своих детях, обкрадывают их в том, что принадлежит им по праву. К таковым относятся родители-трудоголики, родители, длительное время проживающие вдали от детей, а также совершающие над детьми психологическое, физическое или сексуальное насилие.

12. Неверность в браке. Жестокий, неверный или же уходящий от семейной ответственности супруг лишает верную сторону прав, предоставляемых брачными обязательствами и включающих сексуальное удовлетворение, материальное обеспечение, сотрудничество в воспитании и образовании детей и т. д. Прелюбодеяние – один из наихудших видов воровства.

13. Похищение людей, рабство, несправедливое заключение (Втор. 24:7). Вопреки представлениям некоторых людей, такие действия не являются сегодня чем-то необычным. Согласно данным ООН, общее количество рабов на Земле достигает 21 миллиона человек.

Сюда также можно отнести ошибочное заключение. Даже если один процент узников, отбывающих наказание в тюрьмах США, невиновны, мы получим цифру более чем в 10 тысяч человек, находящихся за решеткой.

Что же хотел человек, влезавший через наше окно? Грабитель искал возможности получить что-то взамен на ничто.

После того как я заговорил с ним решительно неприветливым тоном, а Давид издал дикий вопль, он остановился и вежливо произнес: «Извините меня, пожалуйста». Затем осторожно попятился назад и ретировался, взобравшись по водосточной трубе на крышу и спустившись с другой стороны.

Люди, избирающие такой легкий путь, идут на ужасную сделку. Они жертвуют личными достоинствами, честностью, самооценкой и что же получают взамен?

1. Нечестность оказывает разрушительное воздействие на чувство личного удовлетворения и самоуважения.

2. Синдром «что-то взамен на ничто» оказывает опустошительное и деградирующее воздействие на характер. Это зависимое поведение, которое может привести к серьезным умственным и физическим расстройствам. Зависимость от азартных игр и магазинных краж поражает миллионы людей, разрушая при этом многие

жизни и семьи, и стоит обществу миллиарды долларов. Сексуальная зависимость и трудоголизм тесно связаны и могут быть в одинаковой мере деструктивными и трудно преодолимыми.

3. Философия «что-то взамен на ничто» причиняет ущерб нашим взаимоотношениям с людьми. Нечестность заставляет людей враждовать друг с другом.

Синдром «что-то взамен на ничто» превращает других людей в объекты манипулирования для достижения корыстных целей.

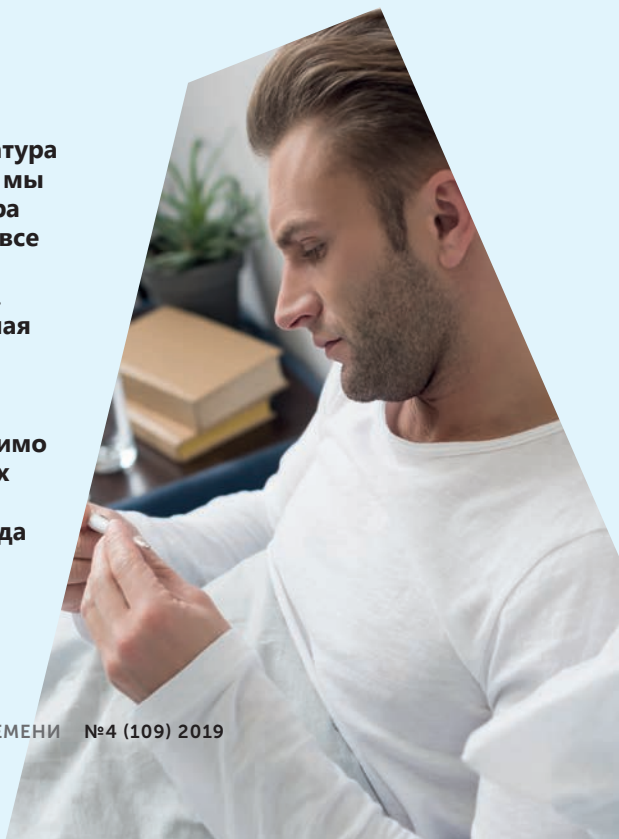
Воровство – не единственное выражение эгоизма, но одно из самых грубых и явных. В то время как эгоизм отнимает, любовь одаривает. Любовь – антоним эгоизма, и вместе с тем средство его исцеления. Хотя любовь не обязательно исцеляет эгоизм в любимом, она, несомненно, совершает это в любящем. Без компонента любви компонент пота (когда вы зарабатываете и платите за приобретаемое) в действительности не будет совершенным лекарством от синдрома «что-то взамен на ничто». Фактически это может привести нас к тому, что мы будем сравнивать себя с другими, вынашивая в своем сердце гордость и жадность. К нашим личным усилиям и честности мы должны добавить сострадание и беспристрастную любовь, отдающую себя в служении другим. По словам Павла, мы должны «трудиться, делая своими руками полезное, чтобы нам было из чего уделять нуждающемуся».

И ни в коем случае не нарушать Божьи Заповеди!

В ЧЕМ ПОЛЬЗА ВЫСОКОЙ ТЕМПЕРАТУРЫ?

38 Джеймс и Присцилла Такер

Нормальная температура тела $36,6^{\circ}$, но когда мы бодем, температура поднимается, и мы делаем все возможное для того, чтобы снизить ее, вернув к норме. Но если бы не жар, иммунная (то есть защитная) система организма не работала бы должным образом. Иногда это именно то, что необходимо организму, в других случаях повышенная температура опасна, особенно тогда, когда она слишком высокая.

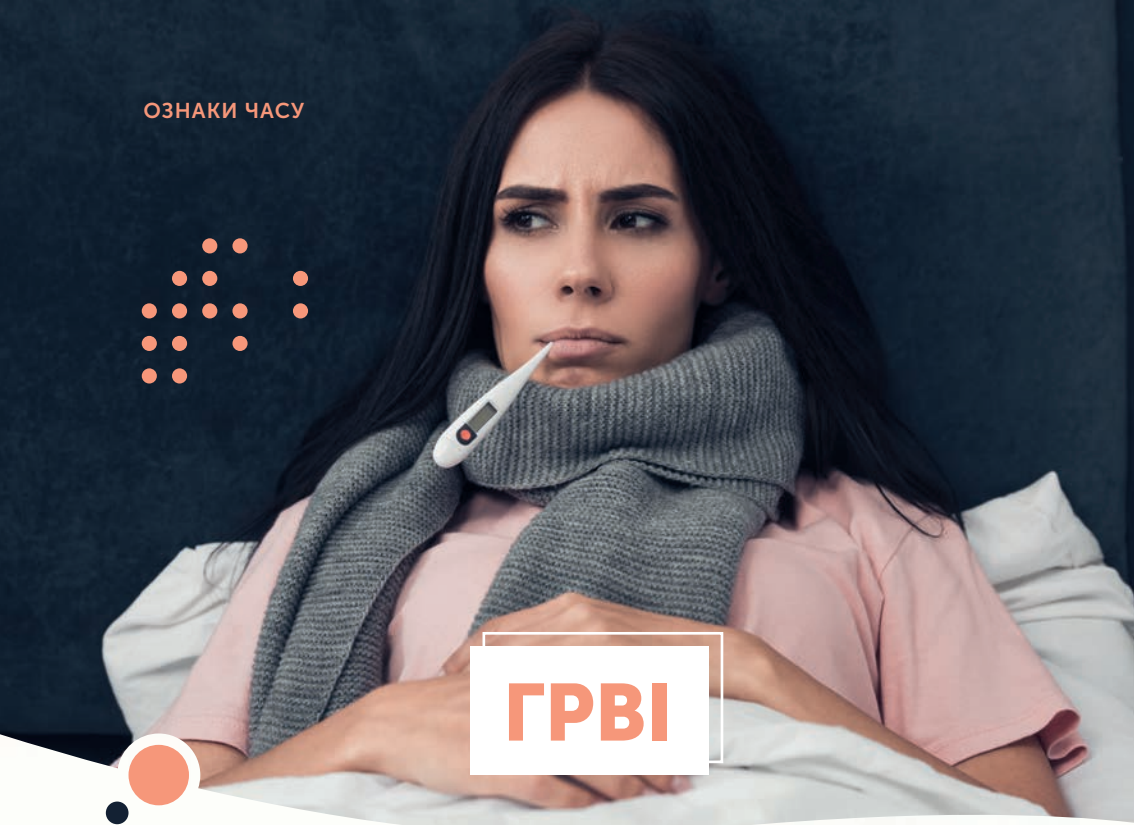

В семнадцатом веке ученый Томас Сиденхэм дал следующее определение высокой температуры: «Природное оружие, которое организм приводит в боеготовность, чтобы уничтожить своего врага» (то есть инфекцию и другие болезни).

Когда температура становится выше нормы, существует несколько вариантов реакции организма. Кровообращение ускоряется, переносимые белыми кровяными тельцами в область инфекции, при этом увеличивается выработка антител, а протеин интерферон начинает действовать более эффективно.

Исследования с ящерицами показали, что, заболев, животные искали для себя местечко потеплее. Если больная ящерица остается в холодном месте, для нее это подобно смерти. Ящерицы – хладнокровные животные, у них никогда не поднимается температура тела, поэтому они поднимают ее себе, греясь на солнце.

Когда вследствие испытаний повышается «градус обстоятельств», нам это кажется негативным явлением. Но подобно высокой температуре тела, испытания могут принести благо. Священное Писание говорит: **«Всякое наказание в настоящее время кажется не радостью, а печалью; но после наученным через него доставляет мирный плод праведности» (Евр. 12:11).**

ГРВІ

Щороку в усьому світі мільйони людей страждають від гострої респіраторної вірусної інфекції (ГРВІ), яка локалізована у верхніх дихальних шляхах. Симптоми ГРВІ відомі всім: нежить, чхання, біль у горлі, головний біль, погане самопочуття.

Щоб запобігти виникненню ГРВІ, необхідно знати шляхи її поширення. Це захворювання може передаватися під час контактів, коли ми потискаємо руку хворій людині чи торкаємося зараженого предмета, а також повітряно-крапельним шляхом.

ПРОФІЛАКТИКА ГРВІ

Уникайте контактів із хворими. Не торкайтеся руками очей, носа, рота. Якщо ви відчули свербіж чи печію в носі, змажте його оксоліновою маззю чи жирним кремом, щоб перешкодити вірусу потрапити в кров. Щойно вірус опиниться там, він одразу ж почне розмножуватися, унаслідок чого людину морозитиме й підвищуватиметься її температура тіла.

Чхайте й кашляйте в хустинку чи паперову серветку, яку після цього потрібно обов'язково викинути. Протирайте речі, до яких часто доторкаються хворі люди: телефони, дверні ручки. Часто мийте руки, тримайте їх

у воді не менше 10 секунд, особливо перед їжею.

Проводьте більше часу на свіжому повітрі. Постійне перебування в закритому приміщенні збільшує ризик виникнення захворювання. Частіше провітрюйте кімнату, у якій перебуваєте.

У холодну погоду низька вологість сприяє розмноженню вірусів. У цей період слизова оболонка носових шляхів дуже висушується, і це робить організм більш сприйнятливим до інфекції. Тому біля обігрівача слід ставити посуд з водою, щоб повітря зволожувалося.

Підтримуйте вашу імунну систему. Подбайте про достатню кількість часу для сну – це дуже важливо.

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ВИ ЗАХВОРИЛИ?

Якщо підвищилася температура й вас морозить, викликайте лікаря й лягайте в ліжку. Пам'ятайте, що застудні захворювання, особливо грип, небезпечні своїми ускладненнями, тому багато часу необхідно проводити в ліжку.

ЩО ВАМ СЛІД РОБИТИ ВДОМА

Пийте багато води – 8-10 склянок на день, тому що під час ГРВІ організм втрачає воду через потовиділення, носові та бронхіальні виділення.

Уживайте продукти, багаті на вітаміни та мікроелементи, адже для нормального функціонування організм потребує поживних речовин. Коли людина хворіє, багато енергії

витрачається на боротьбу з інфекцією. Якщо хворий уживає багато їжі, то ця енергія використовується на її переробку, тому харчуватися слід помірно. Їжте хліб з висівками, каші, свіжі фрукти й овочі, які містять вітаміни й мінерали. Уживайте менше цукру. Пам'ятайте, що він убиває наші білі кров'яні тільця, і вони не можуть боротися з інфекцією. Якщо ви з'їли 6 чайних ложок цукру (наприклад, плитку шоколаду), то ви зменшили активність білих кров'яних тілець на 25 % протягом п'яти годин.

Якщо ви спроможні, виконуйте фізичні вправи, це підтримує імунітет. Займайтеся на свіжому повітрі. Ходьба – це найкраща фізична вправа. Тепло одягайтеся, щоб не переохолоджуватися, особливо подбайте про кінцівки, а також про поперек.

Більше спіть. Ваша імунна система не може нормально функціонувати, коли ви перевтомлені, і сон – це саме те, що вам потрібно.

Застосовуйте водні процедури. У разі виникнення головного болю чи болю в горлі помістіть ступні ніг у гарячу воду на 20 хвилин і покладіть холодну пов'язку на голову. Усі процедури закінчуйте полосканням ніг у холодній воді, після чого витріть їх насухо.

Хвороба може змусити вас відчувати себе беззахисними, але ці прості поради допоможуть вам. Нехай Господь благословить вас і подарує вам міцне здоров'я!

 Даніель Бондар

РЕЛІГІЙНІ ДІЯЧІ МИНУЛОГО *про Декалог*

Мартін Лютер, «отець Реформації», засновник протестантизму, доктор теології, стверджував важливість Закону не лише щодо вічного життя, а й навіть щодо земного: «Той, хто знищує вчення про закон, знищує водночас політичний і соціальний лад... Що ж до самого закону, я ніколи не заперечував його» (М. Мічелет. Життя Лютера. Переклад У. Хезлітта. С. 315).

Доктор Хіскокс писав: «Ми віримо, що згідно зі Святим Письмом Закон Божий вічний та незмінний і що це моральний Закон Його правління; він святий, справедливий і добрий... Щирий послух святому Закону є вінцем Благої вістки» (д-р Хіскокс. Керівництво для баптистських церков. С. 61).

Ч. Г. Сперджен писав: «Закон Божий є одкровенням Його волі. Цей Закон дав

нам Сам Бог, він святий і досконалий. Ті, хто применшує його значення, просто не розуміють його задуму, а отже, не можуть правильно про нього судити. Павло каже: "Закон духовний". Говорячи комусь про виправдання вірою, ми ніколи не повинні применшувати значення Закону серед тих, до кого ми звертаємося, тому що Божий Закон є однією із найвеличніших Божих установ. Заповіді настільки досконалі й гармонійні, що неможливо сумніватися в їхній Божественності» (Ч. Г. Сперджен. Проповіді. С. 280).

Про послух Законові він пише так: «Наш Цар прийшов не для того, аби скасувати Закон, а щоб затвердити його й піднести. Його Заповіді – вічні. І якщо хтось, порушуючи Закон, буде навмисно оманливо навчати, що його найменша заповідь скасована та втратила силу, той утратить Небесне Царство. Тільки слухняні Божому Законові стануть громадянами Його Царства» (Ч. Г. Сперджен. Євангеліє Царства. С. 48).

Генрі Айронсайд наголошував: «Закон Десяти Заповідей є викладенням моральних принципів, і вони за жодних умов не можуть бути змінені» (Г. А. Айронсайд, газета *The Sunday School Times*, 17 жовтня 1948 р.).

Морган Кемпбелл, засновник і лідер Церкви «Учні Христа», писав про цілісність і неподільність Божого Закону: «Десять Синайських повелінь були не самостійними заповідями, а десятьма гранями єдиного Божого Закону» (М. Дж. Кемпбелл. Десять Заповідей. С. 11).

Дуайт Муді, відомий лідер та проповідник XIX ст., писав: «Закон, даний на Синаї, не став менш важливим. Час не може стерти його авторитет чи факт його авторства... Люди можуть вишукувати недоліки в інших частинах Біблії скільки їм заманеться, але я ніколи не зустрічав чесноєї людини, котра знайшла б вади в Десяти Заповідях... Ми називаємо їх "Мойсеєвим" Законом, але доречно зауважити, що Заповіді Божі не були впроваджені Мойсеєм і не були скасовані, коли Закон Мойсея здійснився в Христі... Заповіді Божі, дані Мойсеєві на горі Синай, такі ж обов'язкові сьогодні, як і були завжди... Людям потрібно усвідомити, що Десять Заповідей, як і раніше, є обов'язковими і тих, хто їх порушує, очікує покарання. Ми не потребуємо Євангелія, що ґрунтується тільки на емоціях. У Нагірній проповіді не міститься нічого, що применшило

б Декалог... Десять Заповідей – це десять різних законів. Вони поєднуються в єдиний закон. Якщо людину підвісити в повітрі ланцюгом, що складається з десяти ланок, і вона зламає одну з них, то впаде на землю так само, якби були зламані всі десять. Якщо заборонено виходити за певні рамки, то немає різниці, де саме буде порушена ця заборона» (Dwight L. Moody. *Weighed and Wanting*. P. 11, 15, 16, 119).

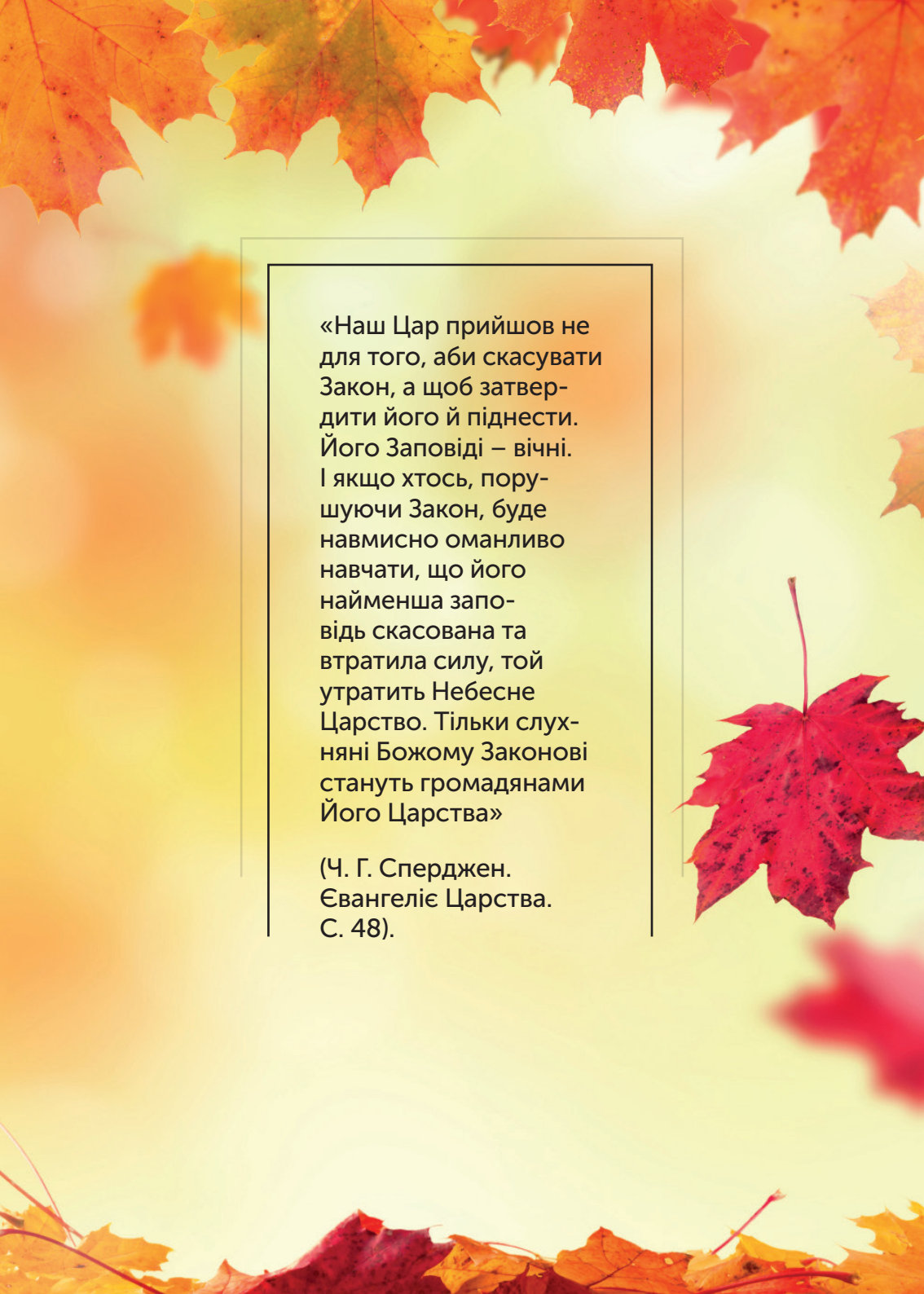

Джон Уеслі, відомий реформатор Церкви, відповідає на запитання: «Чи змінив Христос Десять Заповідей?»: «Етичний Закон, виражений у Десяти Заповідях і затверджений пророками, Христос не змінив. Прийшовши на Землю, Ісус зовсім не мав наміру скасувати будь-яку його частину. Цей Закон ніколи не може бути змінений, він є вірним свідком Небес. Його етичні принципи мають зовсім інакшу основу, ніж церемоніальний чи ритуальний закони» (Дж. Уеслі. Проповіді. Т. 1. С. 221, 222).

Филип Шафф, усе-світньо відомий протестантський богослов та історик Церкви цитує «Малий катехізис Лютера»: «Бог попереджає, що всі, хто порушує Його заповіді, будуть покарані... Проте водночас Бог обіцяє Свою милість і благословення тим, хто дотримується Його Закону. Тому краще нам любити Господа й довіряти Йому, з радістю підкоряючись Його заповідям» (Ф. Шафф. Кредо християнства. Т. 3. С. 77).

The background of the entire page is a soft-focus image of autumn leaves in shades of orange, yellow, and red. A thin black rectangular border frames the central text area.

«Наш Цар прийшов не
для того, аби скасувати
Закон, а щоб затвер-
дити його й піднести.
Його Заповіді – вічні.
І якщо хтось, пору-
шуючи Закон, буде
навмисно оманливо
навчати, що його
найменша запо-
відь скасована та
втратила силу, той
утратить Небесне
Царство. Тільки слух-
няні Божому Законові
стануть громадянами
Його Царства»

(Ч. Г. Сперджен.
Євангеліє Царства.
С. 48).

A single, vibrant red maple leaf with a long stem is positioned on the right side of the page, partially overlapping the text box.